

ΕΛΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἔτος Ζ' Ἀπρ. 638

Ἰδιοκτῆτης — Διευθυντῆς Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα 17 Φεβρουαρίου 1930

Η ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ ΕΝ ΗΠΕΙΡΩ

Ἡ Χωροφυλακή, σώλαξ
τάξιως καὶ ἐσωτερικῆς ἀ-
σφαλείας ἐν ἡμετέρῳ ὅπῳ
καὶ εἰς ὅλην τὴν λαοπύην ἐκ-
λάθῃ, παρὰ τὴν ἀπαιτήσαντα τὸν
προσορισμὸν τῆς καὶ τὴν ἀ-
ποστολῇ τῆς κατεστησώ-
σῃ ἀτάξιως καὶ ἀσφαλείας
ἀλλὰ ἀτάξιως καὶ τυραννείας
καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀπεχίε-
σται τοὺς εἰς τὴν ὑπαίθετον
Χώρον, ἐνῷ ἔθενται εἰς αὐ-
προσφιλέστατον, ὡς κατεθε-
ωκῶσα τὰ κακὰ στοιχεῖα.

Οἱ ἀνὰ τὴν ὕπαιθρον ἔ-
πειρον θρόνους ἄξιωματι-
κοὶ καὶ ὑπλάττει, κατὰ χρο-
νόμενους τῆς ἡπιοτήτος τοῦ
πειρωτικῦ. Ἀλλὰ, συμπερι-
φέρωνται τοῦτο αὐτοὺς ὡς συν-
εχιστὰ τοῦ ἡσυχίου—ἀλλά πῃ
ἀλλή-πασι.

Δέν ἡδυνήθησαν νά ἐννοή-
σουν ὅτι ὑπηρετοῦν ἐν Χω-
ρᾷ ἑλληνικῇ ἡ ὁποία ἐπρω-
τοστατησεν εἰς τὸ εὐαγγέ-
λιον ἀγωνάξαι καὶ τὴν ἀναπι-
ξιν τῆς Ἰουδαίας περισσοτε-
ρον πασης ἁλλης ἑλληνικῆς
γῶγας, ἀλλὰ συνήθισαν νά
φρονοῦν ὅτι ὑπηρετοῦν ἐν
Χωρᾷ ξενῇ καὶ θυρωκλῶτῃ·
Ὁ θυρωδουλὰς ἐν πλῆρει
δράσει, ἐν πλήρει δοξῇ, ἐν
πλήρει θασιλείᾳ,

Ἐκτός τοῦ θουροδού, ὁ
πὸ τὰ πληγμᾶτα τοῦ ὁποῦ
ἀπέθανον προχρὲς ὅσοι συγ-
χωριανοὶ τοῦ μεγάλου ἁ-
δερώφ, ὁ Ὀτζίος καὶ ὁ Πῆχ-
ρούχης καὶ ἄλλοι ἀκόμη, ὁ
πάρχουν καὶ ἄλλα μετὰ το-
νῶν καὶ κατὰ πεισιν.

Εἶχε μεγάλη ἡ συκαφαντία
καὶ μία παρθενοῦς εἶχε ἔγ-
κουρας; Ἦν ἔπαθεν ὁ τότε ἀν-
τιπομπολοαρχὸς Μιχαλάκης
ὅστις διεπομπευστε τὴν ἐκ
Ἑλεσιστίας παρθενοῦς; Ἦν
ποτε, μὲ ὅλων τὸν πολέμον
ποῦ τοῦ ἐκχρόμεν ἀπὸ τῶν
τηλῶν τῆς ἐφημερίδος τὰ
της. Μετὰ τὴν μὲν μετὰ
κρίνον ἐκ Ζήτησης διότι ὑπὲρ
ὅλης ψευδοῦς ἔκθεσιν εἰς τὴν
προῤῥιστικὴν τοῦ Ἀρχῆν
ὅτι δῆθεν εἶχε φονεύσει τὸν
ἐκ Κασσιχῆ ἐπικηρουγμένον
Ἀρσένον Δημήτριον Μπου-
γῆν, ἐνῶ τὸν εἶχε φονεύσει
πλησίον τῆς Ἐσφύρας τοῦ
Μιχαλά ὁ Γιάννης Σπύρος
ἐκ τοῦ Σουλίου Ντίνου.

Τὲ ἔπαθεν ὁ ἐνωμοτάρο-
χος τῆς Ἑξουνηλκας, ὅστις
διεπόμπευσε παροένον τινὰ
ἐκ Φραγκάδων. Ἀπολύτως
εἰποτε! Τὲ θὰ πάθῃ ὁ δια-
πομπεύσας προχθὲς τὴν ἐκ
Πυροσόγιανης παροένον

Ἀνορθοπιστὴς καὶ Παπα-
ῶντος; Ἀπολύτως τίποτε
Χάρις, Χάρις, Χάρις!

Αὐτὰ ὅλα ἡνοῖξαν χάσμα
 μέγα μετὰ τοῦ ὑπάρχοντος
 ἡ Περικωτικῆς καὶ τοῦ καὶ τῆς
 Χωροφυλακῆς, καὶ ὁ Λαὸς
 αὐτὸς πάσῃ περιεσπότε-
 ρον ἐκ τῶν ὁργάνων τῆς Χω-
 ροφυλακῆς, παρὰ ἀπὸ τοῦ
 Πενταρχοῦ καὶ τοῦ Κουμ-
 ταρχοῦ, ὅθεν ἦτο δυνατόν, γὰρ
 ὁικισθεῖσιν ἐναντίον τῶν
 Ἀθηναίων συμμοριῶν, καὶ
 ὅπου ἔγεινε ἰκτι, ἔγεινε τῇ
 συμπαράξει τῶν χωρικών·
 εἰς τὸν φόρον τοῦ ληστει-
 οῦ «Περικωτικῆς» συνετελε-
 σεν ὁ βλαχχοπρὶς ἡν
 λης, ἐξ ἡγουμένων τῶν
 τὸν φόρον τοῦ Πενταρχοῦ
 χωρικοὶ συμπράξαντες με-
 τὰ τοῦ αὐτοῦ πομπάρχου
 Περικω. καὶ τελευτικῶς
 εἰς τὸν φόρον τοῦ Περικω-
 τῆς συνέπραξαν πεντε-
 χωρικοὶ καὶ τρεῖς μὲν ἄλλοις
 τῆς Χωροφυλακῆς. Ἀποδεί-
 ξας λοιπὸν ὅτι οὐδὲ ἡδὺ ἡ-
 ὅς ἡ δύναται νὰ πράξῃ ἡ
 χωροφυλακή, ἀνευ τῆς με-
 τὰ τῶν χωρικών καὶ τῶν πο-
 μπάρχων συμπαράξεως, ἡ
 δὲ συμπράξις ἀνεγίνεται με-
 τὰ τὸν διοικητὴν καὶ με-
 τὰ τὰς ἀρχαίας καὶ πο-
 μπάρχων καὶ τῶν ἀποφασί-
 σις ἐκ μέρους τῶν διοικούντων
 τὴν Χωροφυλακὴν ἡ Περ-
 κω.

Αὐτὴ πρόπει καὶ λάθῃ ὅψι
ὅψι ὁ ἀρτίως ἀνελκιδὼν τὴν
Ἀνωτέρωκιν Διελκυσιν τῆς
Χωροφυλακῆς ἡ Πειρωτοῦ ἀν-
τίστοντα γυμναστική, κ. Σκου-
λωθῆς, ἀνθέλλυα εὐδοκί-
μησι, πετάσσων τοὺς δούρι-
στοὺς λευκοὺς καὶ τοὺς δι-
κοιμωτοὺς τῶ παρθένων
καὶ ὁλολυθῶν αὐτοὺς!
ἡ πρόπει εἶναι ἀνάγκη νάξυ-
λωθῶν μερικὰ λευκα γάλλο-
νικα, ἄξωματικῶν καὶ ὀπλι-
τῶν διὰ νά μάθουν εἰ τυρα-
νοῦντες τὴν ὕπαιθρον Χώ-
ραν ἄξωματικῶν καὶ ὀπλι-
ται τῆς Χωροφυλακῆς νά
σέβωνται τὸν ἥπιο καὶ φι-
λόν μόν ἡ Πειρωτικόν Ἀ-
νόν!

Ἄλλως θὰ ξεφυτρώσουν
νέοι Ρεντζαίτοι καὶ νέοι
Κουμπάροι.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Τὸ καλῆτερο καὶ πέλλο τοῦ
κόσμου εἶναι τὸ ΜΠΑΡΜΠΙΖΟ
Στοῦ Ἀριστ. Τσ μπαλίκου

ΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ,

Εἰς τὸ φύλον τῆς ᾿Ελευθερίας» τῆς
16) 1) 193) ἐδημοσιεύθη ἐκτυπώσις
φωσ ἐπιτομὴ μου οὐκ αὖτις, μετὰ τὸ ζῆν
του διὰ ζυγίου ἐνὸς Ἰουμανιώτου, ὁ ὅ
ποιος, ἐνταῦθα, ἐν ἀντιπάλῳ, τὸ ὄνομα
«Νάοις Νταῆς» ἐν δὲ τῇ Ἀμερική, ἐν
αὐτὴν διακρίβει, εἰς ἐκκλινόν «Ἀρθροῦ
ρος Νταῆβις. Εἰς τὴν ἐπιτομήν, μὲν
ἐκείνην ἐλαχίστην αὖτις. Ἀλλὰ πολλοὶ
πολὺ ἐξυπνοὶ τὸν ἀποχωρῶν μου Φί
λιπον Φωτοκίτον, γομρὸν ἐπὶ ἀδελ
φῇ καὶ κληρονομίαν του ἐξαγγέλλου
ν, τὸ ὄνομα του ἐλγμῶν Νταῆς, υ
σινοῦ, ὁ Φίλιππος, με διαφρονεῖ καὶ
μὲ ἀναγκάζει μετὰ λύτης καὶ ἀνακαλε
σάν τὸν διὰ τοῦτον κληρονομίαν χαλασθῆ
σάν μου ἐκείνον. Εἰς τὴν ἀνάκλησιν
αὐτὴν προβαίνει ὁ οὖν τελευτῶν περὶ
ἡλθαν νῆς γνωστὴν μου ἐπὶ ἐργαίαι αἰνῆς
τοῦ εἰρημῶν καταμαρτυροῦμαι ἐλλει
ψιν παρὰ αὐτῷ ἐξυπνοῦ καὶ περισκε
ιν κακῆς πίστεως.

Ἐγνώσθη μοι δηλ. οὐ ὁ Φίλιππος·
οὗτος, ὁ μικρὸς μὲν τοῦ οὐμοῦ, ἀλλὰ δε-
υτέρως ἐν λόγῳ, μακρὸς δὲ ἐξου-
μένως, καὶ υπερασπιστὴν τῶν γυναικαδ-
φόνων τοῦ Νταϊν καὶ τῶν παραστει-
τουτ' αὐτοῦ Ἀγγλῶν Νταϊνβί, ὡς προ-
τὸν σεβασμὸν τοῦ λόγιου καὶ τῆς ὑπο-
γραφῆς τοῦ Περιφρονήσιον τοῦ Ἀν-
θοῦ, Φίλιππος μὲν ἐξοφληθηρὸν ἐπι-
στολήν, δι' ἣν κοινοποιήσας θέλει να
πέισθαι τοῦ θελοῦντος· ἃ πεποιθῶν οὐ
ὁ Νταϊν, ἐξ ὀφίτης δὴ τὸν Νταϊν ὀφει-
λὴν τοῦ πρὸς τὴν πρῶτην συζυγὸν τοῦ
καὶ διὰ αὐτὸς εἰς τοῦ θελοῦντος, ἃ τὸν
ἀκροασθῶν οὐ ἐγὼ προσεβαλὰ δη-
θεν ὅ τῃ τῇ ἐννοεῖται πολυαξιδμοῦ
ταξιν τῶν γυναιτῶν γριφας περιφρονη-
τικῶς, οὐ ὁ Νταϊν, ἀλλ' ἡ μεταμορφω-
θῇ εἰς Νταϊνβί, μετηρχοῦ τὸ ἐπαγγελ-
μα τοῦ καλῶν τῇ.

Ὁ Φίλιππος, ἔχει ἐν τη χεῶσιν καὶ συμφορὸν τὰ προσκοπισθῆναι καὶ οὐκ ἀποπισθῆναι τὸν γυναικάδεσμον του, διότι ἄλλως, ὁλαρχεῖ κινύουσι τὰ δικαιοπῆ ἢ ἐκ μέρους του τελευταίου ἀποστολῇ ἰδῶν ἰδιαιτεῶν συστημένων φακέλων. Ὁ ἐρῶπος ὅμως ἡς ἀπερασπύσας, διὰ τῆ ἐξοφλητικῆς ἐπιστολῆς εἶτα καταφυρῶς κυν. οὐπὸν ὁρῶς καὶ ἰστέν. αὐτὸ μπου ντυλάδικος. Ἐγὼ, ἐνα μὴ ἀφῆλω τὴν σύζυγον ἀνοικῆναι εἰς, σπεφωδία, περὶ λαβῶν ἐχώριον καθαῶς, τὰ ἐζητημάτων. Ὁ Δολάριον ἀπὸ τὰς λίπας χρηματικὰς ὑπὸ χρεώσεις του Νταϊ, τὰς προκοπὰς, ἐκ τῶν οὐνεπείων, τοῦ διαζυγίου. Ταύτας δὲν ἤμποροῦν ὁ Νταϊβὴς αὐτὸς, να διωφυγῇ καὶ τὰς ἐνηρωσῆδια τοῦ Φίλιππος, εἰς ὅν ἐδ. ὅθῃ ἡ ἐξοφλητικῆς, ἐπιστολῇ καὶ ἀπὸ τὰς τὰς. Ἡ 3J ὅμως, Διλλὰ καὶ ὑπὸ χεῶν ἐξ ἐαυτοῦ ἀνεκκοιπῶν τὰ πληρωσῆ ὁ Νταϊβὴς εἰς τὴν πρῶν σὺζυγιον. Ἡ δὲ ἐπὶ λέξει τοῦ σχετικὸν χωρίον, ἐν τῇ «Εὐευνθερί» δημ. ευθεσίης προηγοῦ μέως ἐπιστολῆς μου: «Τὰ 30 α ὅ ἐὰ Δολάρια δὲν προέδρχονται ἐκ τῶν τομῶν συνειπειῶν του διαζυγίου. Ἄλλ ὁ Νταϊ, ἐδέχθη ἐκουσίως τὰ πληρώσῃ καὶ το μισθὸν τοῦτο ποσόν. Ἡ δὲ λησεν ὁ ἀνθρωπος νὰ δέξῃ καὶ π. το ἰτακλῆμι ἐκποτισμοῦ περὶ τῆς τῶς σὺζυγὸν του ἡν τελευταίαν. Ὁ 3 α ν. Πρέπει τις νὰ εἶνε τελείως ἀγέστατος ἡς, Ἑλληνικῆς, διὰ νὰ μὴ ἀντιληφθῇ ὅτι ἐν αὐτῇ πρόκειται περὶ δύο ποσῶν διωφόρον προσελεύσεως, πλη ὡτέον τοῦ μὲν ὑποχρεωτικῶς, τοῦδὲ ἐξ ἐκουσίας ὑποχρέσεως.

Ω, πρὸς ὁ κακοπίστως δὲ ἤδη πα-

ἀρὰ τοῦ Φίλιππα ὑποστηρίζόμενον οὕ-
 τως διὰ τοῦ χαριστήριου τοῦ Νταή ὡς
 «καλαντζή» ἡθέλησα δῆθεν νὰ δειξῶ γε-
 νικὰς περιφρόνησιν πρὸς τοὺς μετερχο-
 μένους τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο ἔχω νὰ πα-
 ραίη ἥσως τὰ ἑξῆς: «Οἱ οἱ γνωρίζον-
 τες μεθ' ὁμολογῶσιν ὅτι ἐγὼ, ὁ φα-
 νταστικὸς βασιλοφάνης, ὡς πρὸς τὸν τύ-
 πον τοῦ πολιτεύματος, εἰμαι ὁ δημο-
 κρατικώτερος τῶν ἀνθρώπων ὧς, πρὸς τὰς
 δὲ κοινωνικὰς μου σχέσεις. Ἐκ τῆς
 παιδείας μου ἡλικίας μαθὼν οὐκ ἔργον
 οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίῃ δὲ τ' ὄνειδος» οὐ
 δὲνα ἐργαζόμενον περιφρονῶ διὰ τὸ ἐ-
 πάγγελμα τὸν ὅσον ταπεινὸν καὶ ἀν-
 ὑποτεθῆναι τοῦτο, ἀρκεῖ ὁ ἔξασκῶν αὐτὸν
 νὰ τὸ ἔξασκῇ τιμῶς, καὶ δι' αὐτοῦ νὰ
 κερδαίνει τὸν ἄνθρωπον τὸν ἐν ἰδεῶνι τοῦ
 προσιούπου του. Οἱ πάπποι μου ἦσαν
 καλαντζήδες. Ἐχὼ ἡδὴ ἀνεψιούς καὶ
 ἄλλου. συγγενεῖς καλαντζήδες. Πῶς λοι-
 πὸν εἶναι δυνατόν νὰ ὁμιλήτῃ ἐγὼ πε-
 ριστορητικῶς, περὶ ἐπαγγέλματος, ὅπερ
 ἐξήχησαν οἱ θανόντες προπάτορές μου
 καὶ τὸ ὁποῖον ἔξασκοῦν ν ὑ ν ζῶντες
 γενεοὶ συγγενεῖς μου; Ἄ ν ἐσημείωσα
 οὐκ ἄλλους Νταής καὶ ἡδὴ Νταίησις
 μετῆλθε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ καλαντζή,
 ἐπὶ μὲν τοῦτο διὰ τὰ βιογραφησώ τε-
 λείως τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν καὶ ὅχι διὰ
 νὰ δειξῶ περιφρόνησιν πρὸς τὸ ἐπάγ-
 γεμα. Β-βαίῳ τὸν Φίλιππον οὐ ὁ Ντα-
 ῆς ἡ Νταίηβις οὕτως ἂν δὲν κατεδίκαζε
 τὸν πατέρα του, εἰς τὸ ἐβδομηκοστὸν
 τῆς ἡλικίας του ἔτος, νὰ μετέλθῃ τὸν
 γαλαδάρην πρὸς πορισμὸν τῆς μοιροπό-
 ρας του, ἂν δὲν ἐβαντίκαζε τὴν δυστυχῆ
 νόμιμον σύζυγον τὸν διὰ παρτοίαν στε-
 ρήσων ἐπὶ εἰκοστῇ ὅλα ἔτη, διὰ τὴν
 ἐγκαταλείψει καὶ οὐκ εἰς τοὺς πέντε
 ὁμήρους μετ' ἀννευδητίας ἀνηκούστου
 καὶ πρωτοφανοῦς οὐκλήρητος, ἂν ἐτή-
 ρει τὰς ἐκούσιαις παρ' αὐτοῦ διδομέ-
 νας ὑποσχέσεις καὶ ἂν δὲν ἡθέλει τὸν
 λόγον καὶ ἡν ὑπογραφήν του, εἰς αἵ-
 ραι σήμερον δικαίωμα ἐπὶ τῇ ἀπό-
 ληψί: μου, ἔστω καὶ ἂν θὰ ἦτο ἀνό-
 μοι «ἀλείφια», ὅπως ὀνομάζουν τοὺς
 γαιωντάς εἰς τὸ συνθηματικὸν πλοσάσ-
 ατον τῶν καλαντζήδων, ἔστω καὶ ἂν θὰ
 ἐπάλαιεν πῶς τὴν πενίαν. Ἐγὼ τώρα:

Τώρα που ἀνῆλθεν εἰς τὴν ταῖν τῶν ἀσφαλιστῶν» καὶ κατέστη «ξίπλυ-
τον», ὅπου, ὁ ἴδιος, αὐτορρεκλαμαρίζεται
διὰ τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἐφημερίδων, ὅστε
ῤ ῥ ῥ ῥ πινδοῖται ἐν αὐτοῦ δικαιώματι
Διαι; Διὰ τοῦ ἄνω συντόμως ἐκτε-
θέντας λόγους, τοῦ ὁποίου πλατύτε-
ρον ἀνέπτυξε ἐν τῇ ἐπιστολῇ μου πρὸς
τὴν «Ἐλευθερίαν» τῆς 16.1.1930
Βεβαιῶ εἶπαι, τὸν ἀγαθὸν Φίλιππαν,
ὅτι καὶ πρὸ αὐτὸν εἶχα ὁπωσδήποτε
δυσίληψιν, διὰ τῶν ἀλείφειν, ἐκέρδαινε
τὸν ἄριστον τῆς οἰκογενείας του ἐν ἰδαῶ
τῇ τῇ προσώπῳ του. Ἐγὼ τώρα ποῦ
κάθετα ἄεργος καὶ ἀδολεσχῶν εἰς τὰ
καρνεῖα, ποῦ μετεβλήθῃ εἰς τελίην,
διαλαῶν τὸν ἀμφίβολον πλοῦτον τοῦ
Νταῖ καὶ τὰς ὑποθετικὰς ἀρετὰς του,
ποῦ καταγίνεται νὰ κα ὕπῃ τὰ ἄλυσ-
τα τοῦ Νταῖλβι, καὶ ἐξισορᾷ τὰ καθ' ἑ
αὐτὸν ἐκ τῆς ἀρίξεω: τῶν συστημένων
πακέλλων τοῦ γυναικαδόλφου του τοῦ-
του, ὁμολογῶ ὅτι ἐμειώθη ῤ πρὸς οὐ-
δὲν ὑπόλογισ μου, καὶ μὴ πρὸς κακο-
φανισμόν του!

Εν Τσαμαντᾷ, 9 Φεβρ. 1930

N. Νίτσος

ZHTHMATA = | KAI | =

10

EGONOTA

Ενθυμούνται οἱ ἀναγνώσται· μας
ὅτι πρὸ τριῶν ἡδὴ ἐβδομάδων ὁ Μα

